லோத்தின் நாட்களில் நடந்தது போல

2

சகோ.வில்லியம் பிரன்ஹாம் அவர்கள் பேசிய செய்திகளிலிருந்து

அதற்கு விரோதமான ஒரு வார்த்தையும் ஒருபோதும் மன்னிக்கப்படாது

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: **ஆபிரகாம்**, பிப்ரவரி 11, 1961

46. இப்பொழுது, ஆபிரகாம், ஆபிரகாம் அதனோடு தொடர்பு கொள்ளாமல் விலகி இருந்தான் என்பதை நாம் கண்டுகொள்கிறோம்; **அவன் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டு, வெளியே அழைக்கப்பட்ட சபையாக இருந்தான்**. மேலும், மாம்ச சரீரத்தில் இருந்த அந்த மனிதரை ஞாபகம் கொள்ளுங்கள், அந்த மனிதர் கன்றுக்குட்டியின் மாம்சத்தைப் புசித்தார். அவர் பசுவின் பாலைக் குடித்தார். அவர் அவனுடைய அப்பத்தைக் குடித்தார் மேலும் ஆனால் - அப்பத்தைப் புசித்து, அதன்மேல் வெண்ணெயை கொண்டிருந்தார், அவர் பசுவின் பாலைப் பருகினார். ஆபிரகாம் அவரை தேவன் என்று அழைத்தான். கவனியுங்கள்-எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்... மொழிபெயர்ப்பாளர்களைக் (translators) கவனித்து, அதைத் தேடி, அது சரிதானா என்று கண்டுபிடியுங்கள்: ஏலோகிம்,

தேவன். இப்பொழுது, இது ஏதோவொன்றை பிரதிநிதித்துவப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும், நீங்கள் அதை திட்டமாகப் பார்க்கவிடும்படி, நாம் விரும்பும் ஏதோவொன்றாக இருந்தது என்பதையும் நீங்கள் கவனிக்க விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது, கவனியுங்கள், அதன் பிறகு இரண்டு மனுஷர்கள் இறங்கிச் சென்ற போது, அந்தப் பிரசங்கிமார்கள் பிரசங்கம் பண்ணும்படியாக இறங்கிச் சென்றார்கள் என்பதைக் கண்டுகொள்கிறோம், சோதோமில் பிரசங்கம் பண்ணும்படி, இரண்டு தூதர்கள் இறங்கிப் போனார்கள்... அவர்கள் ஒருபோதும் இதையோ, இந்தக் காரியத்தையோ, அவர்கள் அங்கே இறங்கிச் சென்று, தங்கள் அடையாளத்தைக் காண்பித்திருந்த இந்த அடையாளத்தையோ செய்யவில்லை, **அவர்கள் அவர்களை வெளியே கொண்டு வரும்படிக்கே வந்தார்கள்**. ஆனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட சபை பெற்றிருந்த அதே அடையாளம் அது

வாக இருக்கவில்லை. **தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட சபையோ வேறொரு அடையாளத்தைப் பெற்றது**. மேலும் இப்பொழுது, அங்கே வெளியே இருந்த சபை எதைப் பெற்றது என்பதைக் கவனியுங்கள். **தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட சபையோடு பின்னால் தங்கியிருந்த அந்த ஒருவர்.** அவர் என்ன பேசிக் கொண்டிருந்தார் என்பது ஞாபகம் இருக்கிறதா? அவர், "ஆபிரகாமே..." என்றார். தேவன் அவனுக்குக் கொடுத்திருந்த அவனுடைய புதிய பெயரைக்கொண்டு அவனை அழைத்தார். "ஆபிரகாமே, சாராள் (சா-ரா-ள், அவளுடைய புதிய பெயர்) எங்கே?" ஏன், அவர்களுக்கு அதைக் கொடுத்த அந்த ஒருவர் அவர் தான். ஆமாம்.

47. யாரோ ஒருவர் சொன்னார், நான் அநேக நேரங்களில் இந்த விவரத்தைக் கூறியிருக்கிறேன், அவர், "சகோதரன் பிரன்ஹாமே, அந்த மனிதர் தேவனாக இருந்தார் என்று விசுவாசிக்கிறீரா?" என்று கேட்டார்.

நான், “அது தேவன் என்று வேதாகமம் கூறுகிறது” என்றேன். பாருங்கள்? **அவர் தேவனாக இருந்தார். அவர் சிருஷ்டிகராக இருந்தார்.** அவருக்கு விருப்பமான எதையும் அவரால் செய்ய முடிந்தது. **அவர் கொஞ்சம், பெட்ரோலியத்தையும், காஸ்மிக் வெளிச்சத்தையும், கால்சியத்தையும், போட்டாஷையும் எடுத்து, “பியூ!” என்று அதற்குள் ஊதி, அந்த சரீரத்திற்குள் அடியெடுத்து வைத்து, இறங்கி வந்தார்.** சரியாக அந்த விதமாகத்தான் அவர் அதைச் செய்தார். அதே விதமாகத் தான் அங்கிருந்த தூதர்களையும் அவர் கொண்டிருந்தார். அவரால் அதே காரியத்தைச் செய்ய முடியும். நாம் எங்கிருந்து வந்தோம்? இந்த பூமியை உண்டாக்கினது யார்? பூமியானது எதிலிருந்து உண்டாக்கப்பட்டதோ, பூமியை உண்டாக்கும்படியாக அந்த பொருட்கள் அவருக்கு எங்கிருந்து கிடைத்தன? அவர் வெளியில் எங்கு சென்று, எங்கிருந்து இதைப் பெற்றார் என்று என்னிடம் கூறுங்கள். நாம் அமர்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த இதே

பூமியானது தேவனுடைய வார்த்தை வெளிப் படுத்தப்பட்டதாக இருக்கிறது. இந்த பிரசங்க பீடமானது தேவனுடைய வார்த்தையாக இருக் கிறது. இது வெளிப்படுத்திக்காட்டப்பட்ட தேவ னுடைய வார்த்தையாக இருக்கிறது. தேவன் அதை உரைத்தார், அவர் ஒரு சிருஷ்டிகராக இருக்கிறார், அதை உண்டாக்குவதற்கு இங்கே இல்லாத காரியங்களைக் கொண்டே அவர் அதை உண்டாக்கினார். அவரே அதை சிருஷ் டித்தார். அவருக்கு ஒரு நோக்கம் இருந்தது, அவரால் சிருஷ்டிக்க முடியும். அவருக்கு விருப்பமான எதுவாக இருந்தாலும், அவரால் அதைச் செய்ய முடியும்; அவர் தேவனாக இருக்கிறார்.

48. ஆபிரகாம் அவரை தேவன் என்று அழைத்தான். அது அவராகத்தான் இருந்தது. **ஆபிரகாம் அதை அறிந்திருக்க வேண்டி யிருந்தது, அவன் அவரிடம் பேசினான், அவ னுடைய ஜீவிய நாட்கள் எல்லாம் அவன் அவரோடு பேசி வந்தான்.** அவர் யார் என்று அவன் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்று நான்

ஊகிக்கிறேன். நிச்சயமாக. "நான் உனக்குப் பண்ணின இந்த வாக்குத்தத்தத்தை நான் நிறைவேற்றப் போகிறேன்" என்று அவனிடம் கூறினார். அங்கே பின்னால் அவனிடம் பேசிக் கொண்டிருந்த அந்த ஒருவர் யார்? "நான், நானே அந்த ஒருவர்" என்று அவர் கூறினார். மேலும் கவனியுங்கள், அதன்பிறகு அவர், "ஆபிரகாமே, உன் மனைவியாகிய சாராள் எங்கே?" என்று கேட்ட போது. ஆபிரகாமே, ஆபிராமே என்று அல்ல, ஆபிரகாமே... தேவன் முந்தின அதிகாரத்தில் தான் ஆபிரகாம் என்ற அந்தப் பெயரை அவனுக்குக் கொடுத்திருந்தார். அவர்களுக்கு செய்தித்தாள்களோ, தொலைக் காட்சிகளோ மற்றும் காரியங்களோ அந்நாட் களில் கிடையாது. ஆபிரகாம் தனியாக அங்கே வெளியில் இருந்தான், அங்கே வெளியிலே, அவனும், அவனுடைய மனைவியும், அவ னுடைய-அவனுடைய ஜனங்களும், அவனு டைய வேலைக்காரர்களும் இருந்தார்கள். இந் நிலையில் தேவன் அவனுக்குத் தரிசனமாகி, அவனுடைய பெயரை மாற்றினார், அந்த

தூதனானவர் அவனை ஆபிரகாம் என்று தான் அழைத்தார். தேவன் சாராயின் பெயரை சாராள் என்று மாற்றி, அவளை சாராள் என்ற பெயரால் அழைத்தார். "உன் மனைவி சாராள் எங்கே?" அவன் விவாகம் ஆனவன் என்பதும் கூட அவருக்கு எப்படி தெரிந்தது? அவர் ஒரு அந்நியராய் இருக்க, அவனுடைய பெயர் ஆபிரகாம் என்று எப்படி தெரிந்தது? அவ னுடைய பெயரை அவர் ஆபிராம் என்பதி லிருந்து ஆபிரகாம் என்று அவர் மாற்றி விட்டதை அவர் எவ்வாறு அறிந்திருந்தார்? அவர் சாராளின் பெயரை சாராள் என்று மாற்றி விட்டிருந்தார் என்பது, எப்படி - அல்லது சாராயின் பெயரை சாராள் என்று மாற்றி விட்டிருந்தார் என்பது அவருக்கு எப்படித் தெரிந்தது? இந்தக் காரியங்கள் அவருக்கு எப்படித் தெரிந்தது?

49. அதற்கு ஆபிரகாம், "அவள் அங்கே பின்னால், உமக்குப் பின்னாலுள்ள அந்தக் கூடாரத்தில் இருக்கிறாள்" என்றான்.

அவர், “ஆபிரகாமே, நான் உன்னிடம் வருகைதரப் போகிறேன்” என்றார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறினால், “நான் உனக்கு இந்தப் பிள்ளையைத் தரப் போகிறேன் என்று உனக்கு வாக்குப்பண்ணியிருந்தேன், நீ என்னுடைய வார்த்தையை விசுவாசித்திருக்கிறாய், இப் பொழுது, ஒரு உற்பவகாலத்திட்டத்தில் நான் வருகை தரப் போகிறேன, நீ இந்தக் குழந் தையைக் கொண்டிருக்கப் போகிறாய்” (என்றார்).

சாராளோ, பின்னாலிருந்து காதில் ஒட்டுக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவளாய் (ear-dropping), தனக்குள்ளே கூறினாள், இப்பொழுது; **அவள் தனக்குள்ளே தான் அதைக் கூறினாள். இப்பொழுது ஞாபகம் கொள்ளுங்கள், தன்னுடைய இருதயத்தின் கீழே,** “நான் வயது சென்றவளாகவும், 90 வயது பாட்டி யாகவும், பெரிய, பெரிய, பெரிய கிழவியாக வும், என்னுடைய கணவனாரோ வயதானவ ராயும், அங்கே வெளியிலிருக்கும் என் ஆண் டவன், 100 வயதான முதியவராகவும், இருக்க

எனக்கு எப்பொழுதாவது சந்தோஷம் உண் டாகுமோ, இதோ நானோ 90 வயதாக இருக்க, நான் எப்பொழுதாவது மறுபடியும் ஒரு வாலிப பெண்ணாக ஆவேனோ?" **என்று [கூறினாள்.] அவள், "அது வேடிக்கை யாக உள்ளது" என்று எண்ணி, நகைத் தாள்.**

தூதனானவர், "சாராள் ஏன் நகைத்தாள்?" என்று கேட்டார். அது மட்டுமல்ல, ஆனால் அவர் சொன்னார், சாராள் தன்னுடைய இரு தயத்தில் என்ன நினைத்தாள் என்ற அந்த வார்த்தைகளை மீண்டும் ஆபிரகாமிடம் கூறி னார். அவர், "அது எப்படி இருக்க முடிந்தது?" என்று கூறினார். ஆமென். அங்கே தான் காரியம். அந்தக் கூடாரத்திற்கு நேராக தம் முடைய முதுகைத் திருப்பினவராய் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார்... அப்போது சாராள் உண்மை யாகவே பயந்து போனாள். அவள் என்ன செய்திருந்தாள் என்பதைக் கண்டிருந்தாள். "'எனக்கு எப்பொழுதாவது என்னுடைய கணவ

ரோடு எப்படி மீண்டும் இன்பம் உண்டாயிருக்க முடியும்?' என்று சாராள் ஏன் நகைத்து தன் இருதயத்திற்குள் பேசிக் கொண்டிருந்தாள்?" ஆனால் அவருடைய வார்த்தை உறுதிசெய்வ தாக இருந்தது; அவர் தேவனாக இருந்தார்.

50. இப்பொழுது, அது என்னவாக இருந்தது? இப்பொழுது, இயேசு அந்த அதே காரியத்தைக் குறிப்பிட்டார். **அவர், "லோத் தின் நாட்களில் நடந்தது போல, மனுஷகுமாரனுடைய வருகையிலும் நடக்கும்" என்று கூறினார்.** இப்பொழுது, கவனியுங்கள், நீங்கள் ஏன் வெளியே வந்து, ஸ்தாபனங்களின் அந்தப் பெரிய கட்டுப்பாட்டு மையங்களுக்கு (nerve centers) ஓடிப்போகக் கூடாது? ஸ்தாபனங்களின் அந்தப் கட்டுப்பாட்டு மையங்களுக்கு (nerve centers) அனுப்ப வில்லையா? தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சபைக்கோ, அது அங்கே இருக்கிறது. **அவர்கள் ஒரு போதும் அதை விசுவாசிக்க மாட்டார்கள்.** நான் இரவுநேரத்தில் இங்கே நின்று

கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை அறிவேன், அன்றொரு இரவில் நான் பகுத்தறிதலைக் கொண்டிருந்த போது, மேலும் சரியாக இப்பொழுதே அதை உணருகிறேன்; **இங்கே உள்ளேயிருக்கும் அநேகர் அதை விசுவாசிக்க மாட்டார்கள். என்னிடம் சொல்லாதீர்கள்; என்னால் உங்கள் பெயரையும் அழைக்க முடியும்.** அது சரியே. எது சரி என்று என்னிடம் கூற வேண்டாம். அது சரியே. **உங்களுடைய வியாதியை நான் அறிவேன். நிச்சயமாகவே, சரியாக இங்கேயே உங்கள் வியாதியை தேவனால் என்னிடம் கூற முடியும்.** நான் அதை உணருகிறேன். **அதைக் குறித்து ஒரு மாயக்காரனாக நீங்கள் ஏன் விளையாட முயற்சிக்கிறீர்கள்? உண்மையில் நீங்கள் யாராக இருக்கிறீர்களோ, அதுவாகத்தானே நீங்கள் இருப்பீர்கள்?** ஒரு காரியம் என்னவென்றால், நீங்கள் பயப்படுகிறீர்கள். நான் உங்களைப் பழிக்கவில்லை. **அதற்கு விரோதமான ஒரு**

வார்த்தையும் ஒருபோதும் மன்னிக்கப்படாது. ஆனால் பிரசங்கிமார்களாகிய உங்களில் சிலர் நினைக்கிறது போல, வேதவாக்கியங்கள் எந்த மறைஞானமாகவும் (mysticism) இல்லை என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள நான் விரும்புகிறேன். **அது எந்த மாற்றார் உளம் அறியும் சிறப்பாற்றலாகவும்** (telepathy) **இல்லை. தேவன் பாவமுள்ள உங்கள் ஆத்துமாவின் மேல் இரக்கமுள்ளவரா யிருப்பாராக. உங்களுக்கு ஒரு பிரசங்க பீடம் அவசியமில்லை; உங்களுக்கு ஒரு பலிபீடம் தான் தேவையாக இருக்கிறது.** அது சரியே. தேவனோடு சரிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். **அதற்கு விரோதமான ஒரு வார்த்தையும் இம்மையிலும் மறுமையிலும் ஒருபோதும் மன்னிக்கப்படாது என்பது நினைவிருக்கட்டும்.** இப்பொழுது, "அது நானல்ல" என்று நீங்கள் கூறலாம். நீங்கள் யாரென்று என்னிடம் கூற வேண்டாம்; எனக்குத் தெரியும். புரிகிறதா? ஆம், ஐயா. எனவே இப்பொழுது கவனியுங்கள், நான் அப்படியே

உங்களை எச்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். **அது சம்பவிக்கும் என்று தேவன் வாக்குத் தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். ஆமென்.**

★★★★★

(குறிப்பு: இந்தச் செய்தியின் இறுதி திருத்தம் இன்னும் முடியவில்லை.)

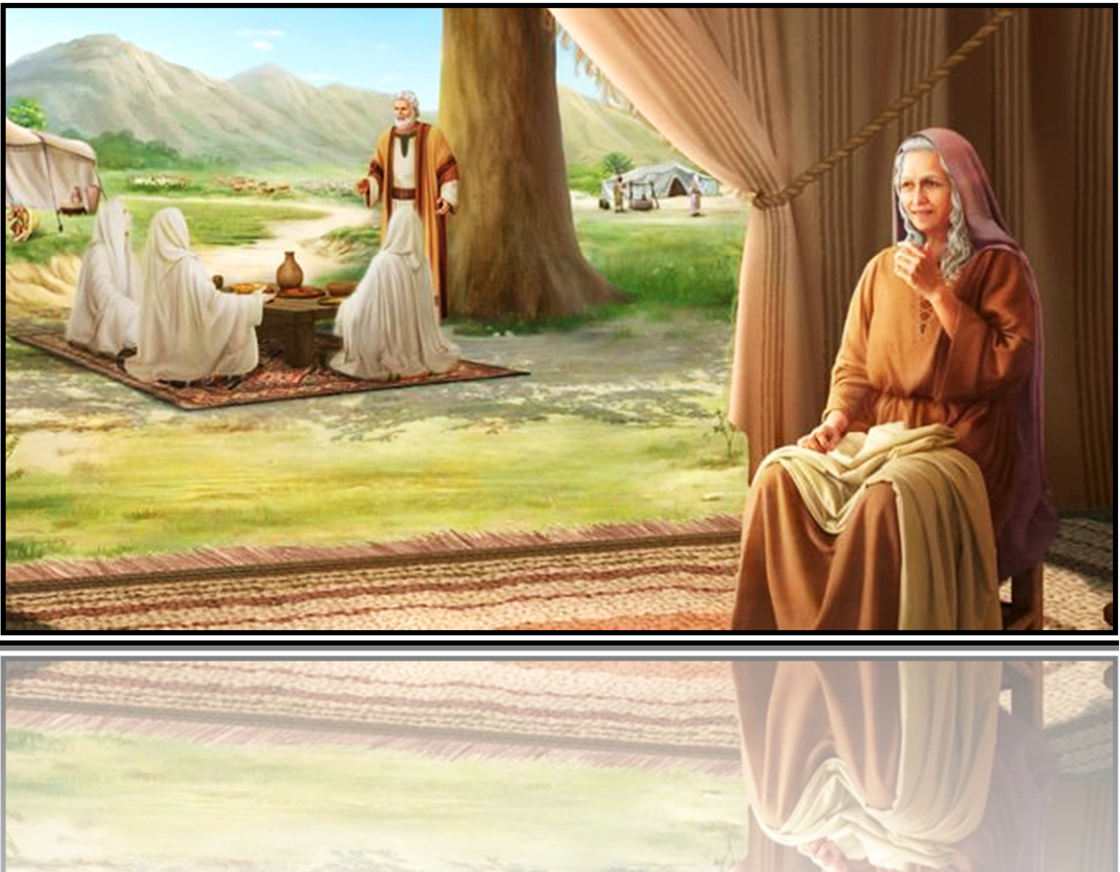

கர்த்தரால் ஆகாத காரியம் உண்டோ?

சகோ.வில்லியம் பிரன்ஹாம் அவர்கள் பேசிய செய்தியிலிருந்து

செய்தி: 60-03-28 **கர்த்தரால் ஆகாத காரியம் உண்டோ?**, பத்தி எண் 3 முதல் 27 வரை

3 ஆதியாகம் புத்தகம் 18ம் அதிகாரம், 14ம் வசனத்தின் முதல் எட்டு வார்த்தைகளாகிய, இதை மட்டும் நான் வாசிக்க விரும்புகிறேன்:

"Is There Anything too Hard for the Lord"

(ஆங்கில வேதவசனத்தின் எட்டு வார்த்தைகள்)

"*கர்த்தரால் ஆகாத காரியம் உண்டோ.*"

இப்பொழுது, சபையாருடைய உணர்வுகளை பற்றி பிடிக்கதக்கதாக, நாடக வடிவில், இதை நான் பேச விரும்புகிறேன். அவர்கள் வந்து, என்னை அழைப்பதற்கு சில

மணி நேரங்கள் முன்பாக, நான், அங்கே, ஒருவரும் என்னை தொல்லைப்படுத்தாமல் இருக்கும்படிக்கு, அறையின் கதவை மூடி, ஜெபித்த வண்ணமாய் காத்துக் கொண்டிருந் தேன். தொடர்ந்து ஜெபித்து கொண்டிருந் தேன். அப்பொழுது, அவருடைய பிரசன்னம் மிகவும், சமீபமாய் இருக்கிறதை நான் உணருகிற போது, சில நேரங்களில், அந்த வெளிச்சத்தை நான் நோக்கி பார்த்திருக்கி றேன், அது, நீங்கள் புகைப்படத்தில் பார்க் கிற அந்த வெளிச்சம் தான். இப்பொழுது, உலகம் முழுவதும், அது சென்று கொண் டிருக்கிறது.

அதன் பிறகு, நான் கூட்டத்திற்கு வந்து, அவருடைய பிரசன்னத்தில் பரிவுடன் உலாவி, பரிசுத்த ஆவியானவர் இந்த கூட் டத்தின் மத்தியில், எங்கே அசைவாடுகிறார் என்பதை, உணர்ந்த பிறகு மாத்திரமே, என்னால் ஜெப வரிசையை நடத்த முடியும்.

4 இப்பொழுது, இந்த அதிகாரத்தின் முதல் பாகத்தில், ஆபிரகாம் அந்த உஷ்ண மான பகல் வேளையில், தன்னுடைய கூடாரத்தின் வாசலண்டையில் உட்கார்ந் திருக்கிறதை, நாம் பார்க்கிறோம், அது ஒரு மிகவும் உஷ்ணமான், ஒரு பகல் வேளையாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஒருவேளை, அங்கே, அந்த மேய்ப்பர்கள் அவனிடத்தில் தாமத மாக வந்து, நிலம் வரண்டு போய், எல்லா புற்களும் காய்ந்து போய்விட்டன என்றும், அதனால், கால் நடைகள் யாவும் மெலிந்து விட்டன என்றும், மேலும், நீர் வரத்து முழுவதும் இல்லாமல் போய்விட்டன என்றும், அநேக புகார்களை கூறிய வண்ணம் இருந்திருப்பார்கள். அந்த நிலத்திலே, அவர்கள் துரவுகளை தோண்டினார்கள், ஆனால், அதில் தண்ணீர் குறைய, குறைய அவர்களும் அதைவிடாமல், தொடர்ந்து தோண்டி, தோண்டி முடிவில், அந்த நீரா னது சுரக்கும் பாறைவரைக்குமாய், சென்று விட்டார்கள். ஆனாலும், கால்நடைகள்

குடிக்க, போதுமான தண்ணீர் இன்னுமாக கிடைக்கவில்லை.

உங்களுக்கு தெரியுமா? சில நேரங்களில் காரியங்கள், இருள் சூழ்ந்த நிலையில், தவறாக போகும் போது, நாம் இயற்கையாய் அறிந்த வண்ணம், பகலுக்கு முன் ஒரு இருள் இருக்கத்தான் வேண்டும், மேலும், அநேக சமயங்களில், பேரழிவான சம்பவங்கள் நடக் கிறதை நாம் பார்க்கும் போது, விசேஷமாக விசுவாசிகளுக்கு அது நடக்கும் போது, அது, நமது வழியில் வரப்போகிற ஆசீர்வாதத்தை, தடை செய்யும்படிக்கு, சாத்தான் முயற்ச் சிக்கிற காரியம் என்பதை, நாம் நம்முடைய சிந்தையில் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

5 இந்த கதையில், அவ்விதமான காரி யங்கள் அதிகமாய் காணப்படுகிறது. அவர் கள் இருவருக்கும், தாங்கள் ஏதோ தவறு செய்து விட்டோமோ, என்ற உணர்வை கொண்டு வரும்படிக்கு, சாத்தான் அவர்களை சோதிக்க முற்பட்டான். மேலும், அவன்

ஆபிரகாமுக்கும், சாராளுக்கும், தேவன் அருளப்போகிற அவருடைய வருகையின் சந்திப்பை, *(Oncoming visitation)* தடை செய்ய முயற்ச்சித்தான்.

தேவனிடத்தில் அன்பு கூறுகிறவர்களுக்கு, சகலமும், நன்மைக் கேதுவாய் நடக்கிறது என்று வேதவாக்கியங்கள் மூலம் நாம் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அங்கே காரியங் கள் காண்பதற்கு, எவ்வளவு மோசமாக இருந்தாலும், அது பொருட்டல்ல! நினைவில் கொள்ளுங்கள், அது உங்களுடைய நன்மைக் காகவே நடந்தாக வேண்டும். அதற்காக, நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இந்த நாள் முழுவதும், சாத்தான் என்னை பின் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தான். ஆகவே, இந்த பட்டணத்தில், எங்கோ என்னுடைய ஆசீர்வாதம் வைக்கப்பட்டிருக் கிறது, என்று நான் அப்படியே விசுவா சித்தேன். அவன் வழியை அடைத்து, கவர்ந் திழுத்து சோதிக்கும் போது, அவன் என்ன

செய்ய முயற்சிக்கிறான்? உங்களுக்கு, அவிசுவாசம் உண்டாகும்படி செய்கிறான், என்பதை நான் அறிவேன். தேவனை அவிசுவாசிப்பதே, நீங்கள் செய்கிற மிக மோசமான காரியம், நீங்கள் சிறிதளவு பயந்து, ஒருவேளை, இதை நான் செய்திருக்க கூடாது, அதை நான் செய்திருக்க கூடாது, என்று கூறின் மாத்திரத்தில், சரியாக, அப்பொழுதே சாத்தான் உங்களுக்காக ஜெயங்கொள்ளப்பட்ட ஆசீர்வாதத்தை, எடுத்துக் கொண்டு விடுகிறான். சாத்தான், அவ்விதமாக உங்களை நினைக்க செய்யுமட்டும், உங்களால் அதை அடைய முடியாது.

6 மேலும், ஒருவேளை, அவ்விதமாக, கவர்ந்திழுக்கும் சோதனைக்கு, நாம் செவி கொடுத்து, அவைகளுக்கு, நம்முடைய கவனத்தை செலுத்துவோமாகில், அப்போது, அவருடைய ஆசீர்வாதத்தை தவறவிட்டவர்களாய் காணப்படுவோம்.

எனக்கு, அவ்விதமான ஒரு நேரம் உண்டாயிருந்தது, ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்திற்கு, ஜெபிப்பதற்காக, ஒரு இடத்தை என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை, என்கிற காரியம், இப்பொழுது, என் சிந்தையில் வருகிறது. கர்த்தர் என்னை வனாந்திரத்துக்குள் வழி நடத்துகிறது போல் தோன்றியது. அங்கே, கீழே, தெற்கு இந்தியானாவில், ஒரு சிறுமி, வியாதியின் படுக்கையில் இருந்தாள். அவளுக்கு காசநோய் இருந்தது. அவள், ஒன்பது வருடங்கள், எட்டு மாதங்களாக தன் தலையை தலையனையிலிருந்து கூட தூக்க முடியாதவளாய் இருந்தாள். அவள், தெய்வீக சுகத்தை நம்பாத ஒரு சபையை சார்ந்தவளாய் இருந்தாள்.

7 அந்த சமயத்தில், நான் சுழற்சி முறையில், அங்கே, மில்டவுன் பாப்டிஸ்ட் சபையை கண்காணிக்க வேண்டியிருந்தது. நான், ஒரு பாப்டிஸ்ட் ஊழியக்காரனாய் இருந்தபடியால், சுழற்சி முறையில் பிரசங்

கித்து வந்து கொண்டிருந்தேன். அப்போது, இந்த சபையையும், என் கண்காணிப்பிற்குள் எடுத்துக் கொண்டிருந்தேன், மேலும், கர்த்தர், அங்கு மகத்தான காரியங்களை செய்து கொண்டிருந்தார்.

ஏறக்குறைய, பதினேழு வயதுடைய, அந்த சிறுமிக்காக, நான் வந்து ஜெபிக்க வேண்டுமென்று, அவர்கள், ஆள் அனுப்பி கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவள் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருந்தாள். ஒரு அருமையான சகோதரன், என்னை அங்கே அழைத்துச் சென்றார். அந்த சிறுமியின் தகப்பனார், தெய்வீக சுகத்தையே நம்பாத, அந்த குறிப்பிட்ட சபையின் டீக்கனாக இருந்தார். மேலும், நான் வியாதியஸ்தர் களுக்காக ஜெபித்துக் கொண்டிருந்த, அந்த பாப்டிஸ்ட் சபைக்கு, அவர்களுடைய அங்கத்தினர்கள் எவராகிலும், வந்து கலந்து கொண்டால், அவர்கள், அந்த சபையில் இருந்து விலக்கி வைக்கப்படுவார்கள், என்று

அறிவித்து இருந்தார்கள். அவளுடைய தகப்பனார், அங்கே ஒரு டீக்கனாய் இருந்தபடியால், அது, அவரை ஒரு கடினமான சூழ்நிலையில் வைத்தது.

8 ஆகவே, என்னால் முடிந்த மட்டில், அதை சுருக்கமாக விளக்கி கூறுகிறேன். நான், அந்த சிறுமியை பார்க்க சென்றது, என் நினைவில் இருக்கிறது. அவளுடைய தாயார், அந்த அறையை விட்டும், அவளுடைய தகப்பனார், தன் வீட்டை விட்டும், கடந்து வெளியே போய் விட்டார்கள். ஏனெனில், அவர்கள் இருவரும், இதோடு எந்த சம்பந்தமும் கொள்ள விரும்பவில்லை. ஆனால், அந்த சிறுமி, நான் எழுதினதான, “இயேசு கிறிஸ்து நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவராய் இருக்கிறார்” என்ற புத்தகத்தை வாசித்து முடித்திருந்தாள். நான், அந்த அறைக்குள் சென்ற போது, அவளால், தன்னுடைய இருமலினால் வரும் எச்சிலை, உமிழ உபயோகப்படுத்துகிற கோப்பையை

கூட, தன் கைகளால் பிடித்து தூக்க முடியாதவளாய் இருந்தாள். அவளுடைய எடை, ஏறக்குறைய, முப்பத்தைந்து அல்லது நாற்பது பவுண்டுகள் மட்டுமே இருந்தது. 16 -18 கிலோ மட்டுமே ஒரு பவுண்ட் என்பது 454 கிராம்) அவளுடைய சிறிய கால்கள், அங்கே, அந்த புகைப்படத்தில் காணப்படு கிற, புற்று நோயிலிருந்து குணமாக்கப்பட்ட, பிளாரன்ஸ் நைட்டிங்கேலின் கால்களை விட, மெலிந்து காணப்பட்டது.

நான், அவளுக்கு ஜெபித்து முடித்த பிறகு, அவள் என்னிடம், அநேக நாட்களாய் முடமாய் இருந்த, அந்த மெத்தடிஸ்டு சிறுமி, நெயில் (Nail) ஐ போல, என்னால், நடந்து போக முடியுமா? என்று கேட்டாள். அதற்கு நான், “சகோதரியே, அவளுடைய விஷயத் தில், கர்த்தருடைய தூதனானவர் என்னோடு பேசி, அந்த தேசத்துக்கு போய், அந்த சிறுமியை தேடி கண்டுபிடி, என்று கூறி னார்” என்றேன். நல்லது, ஆனால், “உன்

விஷயத்தில், அது குறித்து எனக்கு தெரியாது” என்று கூறினேன்.

9 சபையில், புதிதாக ஊழியத்தை துவக்கி, இரண்டு வார எழுப்புதல் கூட்டங்களுக்கு பிறகு, நாங்கள், டோட்டன்ஸ் போர்டு *(Tottens Ford)* என்ற இடத்தில், ஒரு ஞானஸ்நான ஆராதனையை கொண்டிருந்தோம். அந்த மத்தியான வேளையில், ஒரு நூற்று ஐம்பது பேருக்கு, தண்ணீர் ஞானஸ்நானத்தை கொடுத்து, அதன் பிறகு, என்னுடைய, சில நண்பர்களுடன் சேர்ந்து, இரவு உணவுக்காக, என்னுடைய பழைய நண்பர், ஜார்ஜ் ரைட் *(George Wright)* அவர்கள் வீட்டிற்கு சென்றோம்.

ஏதோ ஒன்று என்னிடம், “வனாந்திரத்துக்கு போய் ஜெபி” என்று கூறி உந்தினது, நல்லது, அதை என்னுடைய சிந்தையில் இருந்து, என்னால் எடுத்து போட முடியவில்லை.

இப்போது, ஏதாகிலும் ஒன்று உங்களை உந்தும்போது, நீங்கள் போய், அதை அப்படியே செய்யுங்கள், ஏனெனில், அது பரிசுத்த ஆவியானவர். இப்பொழுது, அதை ஏதோ ஒன்று தடை செய்வதை கவனியுங்கள்.

திருமதி ரைட் அவர்கள், *(Wright)* "சகோதரன் பில்லி, அந்த பண்டைய காலத்தில் கிராமங்களில், சாப்பிட அழைக் கும் மணியை, நான் அடிக்கும் போது, என்றார்கள். (இங்கே ஒக்லஹோமா *(Okalahoma)* வில் அவ்விதமாக இருக்கிறதா, என்று என்னால் யூகிக்க முடியவில்லை. ஆனால், அங்கே மலை தேசத்தில், அவர்கள் மணியை அடிப்பார்கள், அந்த விவசாயிகள், அதை கேட்டு, அவர்களுடைய இரவு உண வுக்கு திரும்புவார்கள்).

மேலும், அந்த சகோதரி, "நான் அந்த மணியை அடிக்கும் போது, இரவு உணவு ஆயத்தம்" என்றாள். மேலும் அவள், "அப் பொழுது நீங்கள் வந்து, இன்றிரவு சபை

ஆராதனைக்கு போக ஆயத்தபடுங்கள்" என்றாள். அதுதானே எழுப்புதல் கூட்டத்தின் கடைசி ஆராதனையாய் இருந்தது.

10 நான், சகோதரி ரைட், அது நல்லது என்றேன். பின்பு நான், மலையின் மேலாக ஏறி முழங்கால்படியிட துவங்கினேன். அப்போது, அந்த கூர்மையான பசும்புற்கள், என்னை அறுத்து கொண்டிருந்தது. இன்னும் சற்று முன்பாக சென்ற போது, அந்த இடம் பாறைகளுடன், மிகவும் கரடுமுரடாய் காணப்பட்டது. அந்த பாறைகள், எனக்கு சௌகரியமாய் இருக்கவில்லை. அந்த மலையின் பக்கத்தில் சுற்றிப்போனேன். அது பக்கவாட்டில் அதிகமாக சரிந்து காணப் பட்டது. நீங்கள் அறிந்திருக்கிறப்படி, அது, நீங்கள் ஆசீர்வாதத்தை பெறாதபடிக்கு, பிசாசு உங்களை விலக்கி வைக்க முயற்சிப் பதே ஆகும். அவையாவும் அதுவே.

அதன்பின், இன்னும் சற்று முன்னோக்கி ஏறி, அடர்ந்த புதருக்குள்ளாக போய்,

முழங்கால் படியிட்டேன். அங்கே, கொசுக்கள் என் செவியை சுற்றிலும், ரீங்காரமிட்டப்படியால், என்னால் ஜெபிக்க முடியவில்லை. அது, பிசாசு என்பதை, அப்பொழுது அறிந்து கொண்டேன். ஆகவே, நான், "ஓ தேவனாகிய கர்த்தாவே, இரக்கமாயிரும் என்று கூறி" இந்த கொசுக்கள் விரும்பினால், அப்படியே, என்னை மொய்த்துக்கொள்ளட்டும் என்று, அது எப்படியாயினும், நான், என் கரங்களை மேலே உயர்த்தி, ஜெபிக்க துவங்கினேன்.

ஆனால், ஏதோ ஒரு காரியம், என் இருதயத்தில் பாரமாயிருந்தது. அதன் பிறகு, ஜெபத்தில் நான் என்னையே இழந்தவனாய் காணப்பட்டேன்... கிறிஸ்தவர்களாகிய நீங்கள் ஜெபத்திலே இழக்கப்பட்டுபோதல் என்றால் என்ன என்பதை அறிந்திருக்கிறீர்கள், என்று நான் யூகிக்கிறேன். அது அப்படியே, நீங்கள் எங்கே இருக்கிறீர்கள், என்பதையே மறந்து போதல் ஆகும். அதுதான், ஆவிக்

குள்ளாகி ஜெபிக்கிற காரியம் என்று நான் நம்புகிறேன்.

நான், என் கண்களை திறந்தபோது, அந்த சிறிய காட்டுப் பூ பூக்கும், சிறு மரப்புதரின் அருகில், அந்த வெளிச்சமானது, அங்கே தொங்கி கொண்டிருந்தது. நான் இருந்த இடம் வரைக்கும், அந்த வெளிச்சம் பிரகாசித்தது. அவர், "நீ எழுந்து அந்த சிறுமி கார்ட்டரிடம் போ" என்று கூறினார்.

11 நல்லது, நான் சுற்றிலும் பார்த்தபோது அது, ஏறக்குறைய இருளாகவேயிருந்தது. மணி ஓசை அங்கே ஒலித்துக் கொண்டிருக்க, என்னை தேடி கண்டு பிடிக்கும்படி, ஆட்களையும் அனுப்பி இருந்தார்கள். நான் எகிறி குதித்து, அந்த மரங்களின் ஊடாக, மிகவும் துரிதமாக ஓடினேன். அதோடு, அங்கு இருந்த, அந்த சிறிய கம்பி போகிற பாதையை தாண்டி, சரியாக, சகோதரன் ரைட்ஸ் அவர்களை அடைந்தேன். அவர், சகோதரன், பில்லி, "அம்மா அந்த மணியை

அடித்து கொண்டே இருந்தார்கள். நாங்களும், உம்மை எல்லா இடங்களிலும் தேடினோம்” என்றார்.

நான், சகோதரன் ரைட், எனக்கு, சாப்பிட எதுவும் வேண்டாம், அந்த சிறிய ஜார்ஜி கார்ட்டர், அந்த படுக்கையில் இருந்து வெளியே வந்து, ஜீவிக்க போகிறாள் என்றேன்.

அதற்கு அவர், “உமக்கு அது எப்படி தெரியும்” என்றார்.

நான், “இப்பொழுது தான், கர்த்தர் என்னை சரியாக, அந்த காட்டு பூ பூக்கும் மரத்தண்டையில் சந்தித்து, அந்த சிறுமி கார்ட்டரிடம் போ என்று கூறினார்” என்றேன்.

எல்லையின் இருமுனைகளிலும், தேவன் சரியாக பதில் அளிக்கிறார் என்பதை, நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்களா? அந்த சிறுமி ஜார்ஜி,

எப்படியாயினும் ஞானஸ்நானம் பெற்றே தீரவேண்டும் என்று, அந்த மத்தியான வேளை முழுவதும், அழுது கொண்டே இருந்தாள். மேலும், அவளுடைய தாயார், மிகவும் அருமையான ஒரு நல்ல ஸ்திரீ. அவளுடைய விலாசத்தை நான் உங்களுக்கு கொடுக்கிறேன், நீங்கள் விரும்பினால், பிறகு, அவளுக்கு கடிதம் எழுதலாம்) அவளுடைய தகப்பனாரும் கூட அப்படியே...

அவர்கள், அந்த சிறு பட்டிணத்தின் விளிம்பில் அமைதியாய் வாழ்ந்து கொண் டிருந்தார்கள். அந்த சிறுமி, அந்த பிற்பகல் முழுவதும், அழுது கொண்டேயிருந்தாள். அவளுடைய தாயார் மிகவும் வாலிபமான வள். ஆனால், ஏறத்தாழ ஒன்பது வருடங்கள், அந்த சிறுமியின் பக்கத்தில் அமர்ந்து, அவள் நொடிந்து மரித்து கொண்டிருந்ததை பார்த்தே, அவளுடைய தலைமயிரெல்லாம் வெண்மையாய் மாறிப்போயிருந்தது. அந்த சிறுமியானவள், கிட்டத்தட்ட ஒன்பது வரு

டங்கள், எட்டு மாதங்களாக, இலை களையோ, புற்களையோ, வேறு எதையுமே பார்க்காதவளாய், தன் படுக்கையிலே படுத் துக்கிடந்தாள். அவர்களால், அந்த சிறுமிக்கு, மல ஜலம் கழிக்கும், பாத்திரத்தை கூட *(Bedpan)* வைக்க முடியவில்லை, அவளுக்கு கீழாக, ரப்பர் விரிப்பானை போட்டிருந் தார்கள். அந்த ரப்பர் விரிப்பானை, அப்படியே இழுத்து விடும்போது, அதன் அடியில், மெல்லிய பஞ்சு வஸ்திரத்தி னாலான சாதாரண படுக்கை விரிப்பு விரிக்கப்பட்டிருந்தது. மேலும், அவள், தான் சுகமானால் மட்டுமே, ஞானஸ்நானம் எடுக்க முடியும், என்ற விருப்பத்தினால், அழுது கொண்டிருந்தாள்.

12 மேலும், அந்த மத்தியான வேளை யில், நீண்ட காலமாக, பக்கவாதம் அல்லது எலும்பு மூட்டு செயலிழந்ததினால், முட மாயிருந்த, நெய்ல் *(Nail)* என்ற சிறுமிக்கு, ஞானஸ்நானம் கொடுத்தோம். அந்த வியாதி

யானது, அவளுடைய காலை முடமாக்கி, உள்ளுக்குள்ளாக இழுத்து வைத்திருந்தது. அவளோ, சாதாரண மற்ற சிறுமிகளை போல, சுகமாகி போனாள். இந்த சிறுமியும், அந்த சிறுமி, நெயில் உடன் சேர்ந்து, ஒன்றாக ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ள விரும்பினாள்.

அவளுடைய தாயார், தன்னுடைய சொந்த மகள், அழுகையோடு படுக்கையில் மரித்துக் கொண்டிருப்பதை காணமுடியாதவளாய், மிகவும் அதைரியப்பட்டு, சமையலறைக்குள் போய்விட்டாள், அங்கே, அவள் தன் கரங்களை உயர்த்தி, “ஓ கர்த்தராகிய இயேசுவே, அந்த ஏமாற்றுக்காரன், இந்த தேசத்தினூடாக வந்து, என் மகளை பிடித்ததினால், அவள் உலுக்கப்பட்டு, முழுவதும் விடாய்த்து போனவளாய் காணப்படுகிறாள்" என்றாள். மேலும், அவள், அந்த படுக்கையிலே, பரிதாப நிலையில் அவள் மரித்து கொண்டிருக்க, அந்த மனிதன் சுற்றிலும்

வந்து, எதையோ ஒன்றை கூறி, இவ்விதமாக, அவளை அழவும், மற்ற எல்லாமுமாய் ஆக்கிவிட்டான் என்று, அவள், ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையில்... (இப்பொழுது சொல்லபோவது, அவளுடைய கதை, இது உண்மை என்று, என்னால் கூற இயலாது. ஆனால் அது உண்மையாய் இருக்கும் என்று நம்புகிறன்). அங்கே சுவற்றின் மேலாக, ஒரு உருவம் நிழலாக வந்ததை அவள் கண்டு, அங்கே, சில வீடுகளுக்கு கீழாக வசித்து கொண்டிருக்கிற, தன் மகள் தான், தன்னை காணும்படி வருகிறாள் என்று எண்ணினதாக, அவள் கூறினாள். ஆனால், அவள் உற்று நோக்கி பார்த்தபொழுது, சுவற்றின் மேல், இயேசுவின் நிழல் காணப்பட்டதாக அவள் கூறினாள். மேலும், அவர் (இயேசு) இவர் யார்? என்று கூறி, அவள் தன் விரலை, இந்த வழியாக சுட்டிக்காட்டி, ஒரு தரிசனத்தைப் போல, என்னுடைய வழுக்கை ஏர்நெற்றி யுடன், நான், ஒரு வேதாகமத்தை மார்பில் அணைத்தவனாய், உள்ளே வருகிறதை,

அவள் பார்த்தாளாம். உடனடியாக அவள், எகிறி குதித்து ஓடி, தன் மகளிடத்தில் அதை சொல்லப்போகிற அந்த வேளையில், நான் சரியாக, வாசலண்டையில் சென்று, நிஜமாக நின்று கொண்டிருந்தேன். நீங்கள் விசுவாசிப் பீர்களானால். தேவன் உங்களை, எப்பொ ழுதும், சரியான நேரத்தில் சந்திப்பார்.

13 என் விலையேறப் பெற்ற நண்பர் களே, நான், படுக்கையண்டைக்கு நடந்து சென்று, "ஜார்ஜி, ஏன் என்று எனக்கு தெரியவில்லை, ஆனால், இயேசு கிறிஸ்து..." என்று கூறினேன். (அவள் படுத்திருந்த கட்டிலின் பின்புறம் பார்த்தால், அதாவது, அவளுடைய கைகள் பின்னாக தொடக் கூடிய அந்த இடத்தில் இருந்த படமானது அவள் அழுது, அழுது கைகளை உயர்த்தி ஜெபிக்கும் போது, அவளுடைய கைகளி னால் தேய்த்து, அந்த படத்தின் நிறமானது எடுக்கப்பட்டிருந்தது). நான், "ஜார்ஜி, இயேசு கிறிஸ்து, உன்னை சுகமாக்குகிறார்,

உன் கால்களினால் எழும்பி நில்'' என்று கூறினேன். நான் ஏன் அப்படி சொன்னேன் என்று, எனக்கு தெரியவில்லை. என்னை பொருத்தவரை, அதை நான், தேவையில் லாமல் சொல்லவில்லை, ஏனென்றால், அவ ளுடைய கால் தொடை, இந்த அளவுக்கு கூட பெரிதாய் இல்லாதிருக்க, அவளால், எப்படி காலூன்றி நிற்க முடியும்? மேலும், அவளுடைய மெல்லிய கரங்களால், எச்சில் உமிழும் பாத்திரத்தை கூட, தூக்க முடியா தவளாய் இருந்தாள்.

இப்பொழுது, நீங்கள், அவளுடைய தாயாரை கேட்டால், அவளை குறித்த மருத்துவரின் அறிக்கையை, அவள் உங்க ளுக்கு தருவாள். என் கைகளால் அவளை தூக்கிவிட்டேன். நண்பனே, அது எப்படி என்று எனக்கு தெரியாது, நான் அதை சொல்லவும் முடியாது, ஆனால், ''கர்த்தரால் ஆகாத காரியம் ஒன்றுமில்லை". அந்த சிறுமி, தன் படுக்கையின் மேல் இருந்து

எகிறிகுதித்து, சிறு குச்சிகளை போன்ற தன்னுடைய கால்களால், நின்று கொண் டிருந்தாள். நான் திரும்பின போது, அவள் அதிகமாய் பரிசுத்த ஆவியினாலே நிரப்பப் பட்டவளாய், வாசலுக்கு வெளியே நடந்து போனாள்.

மேலும், சில நிமிடங்களில், அவளுடைய தாயார், உறக்க கத்தினவளாய் மயங்கி விழுந்தாள். மக்கள் எல்லாவிடங்களிலு மிருந்து ஓடி வர துவங்கினார்கள். ஜார்ஜி வெளியே சென்று, (பெயர் ஜார்ஜி கார்ட்டர்) புற்களையும், மரத்திலுள்ள இலை களையும், ஒன்பது வருடங்கள், எட்டு மாதங்களுக்கு பிறகு, முதல் முறையாக பார்த்ததினால், அவைகளை ஆசீர்வதித்துக் கொண்டிருந்தாள். ஜனங்கள், அவளுடைய தாயார், மரித்து போய்விட்டாளோ என்று எண்ணி, அவளுக்கு தேவையான உதவிகளை செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

14 மேலும் ஜார்ஜி, அங்கே, பியானோ அல்லது ஆர்கன் இருக்கிற இடத்துக்கு ஓடி உட்கார்ந்து, அதை வாசிக்க துவங்கினாள். அதாவது, அவள் காச நோயினால் பாதிக் கப்படுவதற்கு முன்பே, பியானோ அல்லது ஆர்கன் பாடங்களை, கற்று கொண்டிருந் திருக்க வேண்டும். அவளுடைய தகப்பனார், அந்த சத்தத்தை கேட்டு, வீட்டின் கொல்லை புறத்திலிருந்து, பால் கேனைகையில் பிடித்த வராய், வேகமாய் ஓடி வந்து, வாசலுக்குள் நுழைந்து, என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்த போது, அங்கே அவருடைய மகள், ஆர்க னில் உட்கார்ந்து

"இம்மானுவேலின் இரத்தத்தால் நிறைந்த ஊற்றுண்டே

எப்பாவத் தீங்கும் அதினால் நிவர்த்தி யாகுமே"

என்ற பாடலை வாசித்துக் கொண்டிருந் தாள்... இப்பொழுது, அவளுடைய பெயர்,

ஜார்ஜி கார்ட்டர், கார்ட்-ட-ர், (C-a-r-t-e-r) இந்தியானாவில் உள்ள, மில்டவுனில் வசிக்கும், ஜார்ஜி கார்ட்டர், உங்களுக்கு விருப்பமானால், நீங்களே அவளுக்கு கடிதம் எழுதி, அந்த சாட்சியை பெற்றுக்கொள் ளுங்கள்.

அப்படியானால், சரியான ஒரு காரி யத்தை செய்யாதபடிக்கு, சாத்தான் உங்களை தடை செய்ய முயற்சிக்கிறான், என்பதை இது காட்டுகிறது. அது என்னவாயிருந் தாலும், தொடர்ந்து முன்னேறிச் செல்லுங் கள்.

15 *இப்பொழுது, தூதனுடைய சந்திப்பின் நேரம் வருகிறது என்பதை, சாத்தான் அறிந்து இருந்ததினால், அவன் ஆபிரகாமையும், சாராளையும், தடை செய்ய முயற்ச்சித்துக் கொண்டிருந்தான்.*

எல்லா தொல்லைகளும் எழும்பி, தாறுமாறாக போகும் போது, ஏதோ ஒரு

காரியம், தவறாய் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பது, அப்போது தான் நமக்கு தெரிகிறது. ஒருவேளை, நாம் சாத்தானுக்கு செவி கொடுப்போமானால், சாராள், அங்கே தவற விட்டது போல, நாமும் அதை பார்க்காமல், தவறவிடக்கூடும், என்று நான் நம்புகிறேன்.

சாராள், அவ்விதமாக செய்ததினால், நாம் அவளை குறித்து, இவ்விதமாக நினைக்க தோன்றுகிறது. அந்த காலை வேளையில், அவள்தானே, ஒருவிதமான சச்சரவுகளோடு, ஆபிரகாமே, நம்முடைய அத்தியாவசியத் தேவைகள், இங்கே குறைவுப்பட்டு காணப் படுகிறது, மற்றும், நம்முடைய மந்தைகளுக்கு தேவையான, புற்கள் எல்லாம் காய்ந்து போய், தண்ணீர் துறவுகள் எல்லாம்வற்றிப் போய்விட்டன, என்று, நம்முடைய மேய்ப் பர்கள் கூறினது, உங்களுக்கு தெரியும். ஆனாலும், இங்கே வரும்படிக்கு, நீங்கள், தெரிந்து கொண்டு எடுத்த தீர்மானம் தவறானது என்று, நான் நினைக்கிறேன்.

ஏனென்றால், லோத்துவும், திருமதி லோத்து வும், அவர்களுடைய குடும்பமும், அங்கே திரளாய் பெற்று ஜீவிக்கிறார்கள்.

ஏன், அதுமட்டுமா, அன்றொரு நாளில், அல்லது சில நாட்களுக்கு முன்பு, அவர்க ளுடைய பட்டணத்துக்கு நான் சென்ற போது, அங்கே, லோத்துவின் மகள், செல்வி லோத்து, (*Miss Lot*) என் வாழ்நாளில், இது வரை கண்டிராத, மிகவும், அழகான உடையை உடுத்தியிருந்ததை கண்டேன். அது, எகிப்தியர்களினால் வடிவமைக்கப்பட் டிருந்தது. அங்கே, அவள் புதுபாணியிலே, அந்த ஒட்டக பல்லக்கிலே (*Camel Caravan*) கடந்து வந்தாள். அவ்விதமாக, புது பாணியிலான ஒட்டக பல்லக்குகள், இங்கே இன்னும் வரவில்லை என்றாள்.

ஆனால், பாருங்கள், அந்த அழகான ஒட்டக பல்லக்கை காட்டிலும், "மேலான ஒன்று இங்கே வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை, அவள் சாராள்) அறிந்திருந்தால்,

நலமாய் இருந்திருக்கும். ''சேனைகளின் கர்த்தர் அந்த வழியாக வந்து கொண்டிருந் தார்."

16 *மேலும், இந்த விதமாக, ஏதோ வொன்றை (அவள் சாராள்) சொல்வதை என்னால் கேட்க முடிகிறது. ஆபிரகாமே! "நீங்கள், அவள் பெற்றிருந்த, அந்த புதிய சிகை அலங்காரத்தை பார்த்திருக்க வேண்டும், மேலும், நீங்கள் அவளையும் பார்க்க வேண்டும் என்றாள். உங்களுக்கு தெரியுமா? ஒரு அறுபது வயது ஸ்திரீ யானவள், தன்னை, இருபது வயதுள்ளவளாக காண்பிக்க முயற்ச்சிக்கிறாள்... ஆனால், அவைகள் தான், தேவனுடைய காரியங் களிலிருந்து, உங்கள் கவனத்தை கவர்ந்து இழுக்கிறது. அதைதான், நான் உங்களுக்கு கூற முயற்ச்சிக்கிறேன்.*

பாருங்கள், அந்த வயது சென்ற, பரி தாபமான, விசுவாசமுள்ள, சகோதரனாகிய, ஆபிரகாமை, அந்த காரியம், ஒரு துளியும்

அசைக்கவில்லை. அவன் சர்வ சாதாரணமாக நடந்து சென்று, கூடாரத்தின் கதவண்டையில் இருந்த, நாற்காலியில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டான். அது எனக்கு பிடிக்கும் (I like that).

நீங்கள் கவனித்தீர்களா? அந்த தூதர்கள், லோத்துவின் இடத்துக்கு வந்தபோது, லோத்து, வெளிவாசலண்டையில் உட்கார்ந்திருந்தான். ஆனால், ஆபிரகாமோ, கதவண்டையில் உட்கார்ந்திருந்தான். வெளி வாசலிலிருந்து, முற்றத்துக்கு மட்டுமே போகமுடியும், ஆனால், கதவண்டையிலிருந்து, நேராக வீட்டுக்குள் போகலாம். நான் அவரை எவ்வளவாக, இன்னும் நெருங்கி கிட்டிசேர, முடியுமோ, அவ்வளவாய், அவருடைய பலிபீடத்தின் கதவண்டையில், உட்கார்ந்திருக்க விரும்புகிறேன். பலிபீடத் தண்டையில், அவருடைய தோன்றுதலுக்காக காத்துக் கொண்டிருப்பதே, என்னுடைய மேலான எதிர்பார்ப்பாகும்.

17 ஆபிரகாம், தன்னுடைய நாற்காலியில் உட்கார்ந்தான், பாருங்கள், அந்த விசுவாச முள்ள, வயோதிப, தேவனுடைய ஊழியக் காரன், தன் தலையை தாழ்த்தினவனாய், அங்கே அமர்ந்திருக்கிறான். ஒருவேளை, சாராள், சற்று சச்சரவுகள் நிறைந்தவளாய், பேசிக்கொண்டே இருந்தாள். ஆனால், ஆபிர காமோ. அதை எல்லாம் கண்டு கொள் ளாதவனாய், "தேவன், எத்தனை மகத்தான ஆசீர்வாதங்களை எனக்கு கொடுத்திருக் கிறார்.." என்று, பின்னான நாட்களை குறித்து சிந்திக்க துவங்கினான்.

தேவகுமாரர்கள், தேவனுடைய ஆவியி னாலே, வழி நடத்தப்படுகிறார்கள் என்பது உங்களுக்கு தெரியுமா? அதை நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்களா? ஆபிரகாம், அங்கே, உட்கார்ந்து கொண்டு, தேவன், சர்வ வல்ல வருடைய நாமத்தில், "எல்ஷடாயாக" காட்சி அளித்த நேரத்தை சிந்தித்து கொண்டிருந் தான். "எல்ஷடாய் என்றால் ஸ்திரீகளுக்குள்ள

மார்பகங்களை கொண்டு, சக்தி அளிப்பவர் என்பதாகும்." இப்பொழுது, "ஷடாய்" *(Shaddai)* என்பதின் அர்த்தம், பன்மையை குறிக்கிற வார்த்தை என்பதை, நீங்கள் கவனிப்பீர்களானால், அது ஒரேஒரு மார்பகம் அல்ல, இரண்டு மார்பகங்களை குறிக்கிறது. நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் அவர் காயப்பட்டு, அவருடைய தழும்புகளினால், நாம் குணமானோம். ஓ, அதற்காக நான், மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். தேவனுடைய வாக்குதத்தமாகிய, இரண்டு மார்பகங்களினாலும், அவர் சக்தியை அளிக்கிறார். ஏனெனில், அவர் ஒருவரே பெலமுள்ளவர். நீ, அந்த தொன்னூற்று ஒன்பது வயதுடைய, வயோதிப் ஆபிரகாமாய் இருக்கும் பட்சத்தில், அவர், "ஆபிரகாமே, நான் இரு மார்பகங்களை உடைய தேவன். நீ, என்னுடைய வாக்குதத்தங்களை பற்றி பிடித்துக்கொண்டு, என்னிலிருந்து சக்தியை உறிஞ்சி குடி" என்றார். அவ்விதமாகதான் அந்த வாக்குத்தத்தம், ஒவ்வொரு விசுவாசிக்

கும் இருக்கிறது. அது தானே, தேவனுடைய வார்த்தையை எடுத்து, அதை சந்தேகப்படாமல், அப்படியே அதை பற்றிபிடித்து, உங்களுக்கான சக்தியை உறிஞ்சி குடிப்பதாகும்.

18 அது, ஒரு குழந்தையானது, தன் தாயினுடைய மார்பில் சாய்ந்து கொண்டிருப்பது போல் இருக்கிறது. அது, எல்லா நேரங்களிலும் பாலூட்டப்பட்டு, திருப்தியாய் இருக்கிறது. ஒரு அசலான கிறிஸ்தவன், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களைப் பற்றி பிடிக்க முடிந்து, அது, அவனுக்காகதான் என்று, அதை விசுவாசிக்கும் போது, அவன், அந்த சக்தியை உறிஞ்சி குடித்து, திருப்தி அடைகிறான். அவன் ஒரு துளியும் முறுமுறுக்க மாட்டான். அவன், திருப்தி அடைந்தவனாகவே இருக்கிறான். தேவன் அவ்விதமாக சொல்லியிருக்கிறார். என்பதை, அறிந்து கொள்வதினால், உண்டாகும் திருப்தியை நான் நேசிக்கிறேன்.

அந்த வயதான, பரிசுத்தவான், அங்கே தன் தலையை தாழ்த்தி கொண்டு அமர்ந் திருந்தான். அங்கே, அவன் ஜெபித்து கொண்டிருந்தான் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. அதன் பின், அவன் தன்தலையை உயர்த்தின் போது, தன்னுடைய கூடாரத்தை நோக்கி மூன்று மனிதர்கள் வருவதை கண்டான். உடனடியாக அவன் குதித்து எழும்பினான். “அவர்களுக்கு எதிர்கொண்டு போ” என்று ஆவியானவர் தான் அவனுக்கு சொல்லியிருக்க வேண்டும்.

ஆவியினால் நிரப்பபப்பட்ட மக்கள் மட் டுமே, தேவனுடைய பிரசன்னத்தை அடை யாளம் கண்டு கொள்வார்கள் என்பதை அறிவீர்களா? அது ஏன் அப்படி இருக்கிறது என்பதை நான் அறியேன். ஆனால், அவர்களுக்குள் இருக்கிற ஏதோ ஒன்று தான், தேவ ஆவியானவரிடத்திற்கு அவர்களை காந்தமாக கவர்ந்திழுக்கிறதாய் இருக்க வேண்டும். மேலும் அவன், அது ஏதோ ஒரு

விசேஷித்த காரியம் என்பதை இனங்கண்டு கொண்டான்.

லோத்து, தன்னுடைய பின்மாற்றம் அடைந்த நிலையிலும் கூட, அந்த இரண்டு சுவிசேஷ தூதர்கள், செய்தியாளர்கள், சுவி சேஷகர்கள், அல்லது, உங்கள் விருப்பப்படி எப்படி அழைத்தாலும், அவர்கள் அங்கே வந்தபோது, லோத்து, வெளி வாசலண்டை யில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். அவ னுடைய இருதயத்தில் இன்னுமாக, ஒரு சிறிய தீப்பொறி அளவு அனல் இருந்துக் கொண்டிருந்ததினால், வந்தவர்கள் தூதர்கள் தான் என்பதை, இனம் கண்டு கொண்டான். அவர்கள் தேவனிடத்தில் இருந்து வந்த செய்தியாளர்களாய் இருந்தார்கள்.

19 ஆபிரகாம் அவர்களை சந்தித்து, அவர்களுடைய கவனத்தை தன் பக்கம் திரும்ப செய்து, உள்ளே வந்து உட்கா ருங்கள், சற்று நேரம் இந்த ஓக் மரத்தின் கீழாக அமருங்கள். நான் உங்கள் பாதங்களை

கழுவுவதற்கு, கொஞ்சம் தண்ணீர் கொண்டு வருகிறேன், இந்த மரத்தடியில் சாய்ந்து கொண்டிருங்கள். நீங்கள், உங்கள் இருதயங் களை திடப்படுத்த, கொஞ்சம் அப்பம் கொண்டு வருகிறேன், அப்புறம் நீங்கள் உங்கள் வழியே போகலாம் என்றான். ஓ, அவன் அவர்களை அங்கே உட்கார வைத்த போது, மற்ற மனிதர்களிலிருந்து அவர்கள் வித்தியாசமானவர்களாய் காணப்படாதிருந் தார்கள். ஏனென்றால், மற்றவர்களை போலவே அவர்களும் உடை உடுத்தியிருந் தார்கள். அந்த உடையின் மேல் தூசு படிந்திருந்தது. மேலும், அவர்கள் வேறு ஒரு தேசத்திலிருந்து வந்தவர்களாகவும், அவர்க ளுடைய பாதங்கள் தூசு படிந்து, அவர்க ளுடைய ஆடைகள் பழையதாயும் காணப் பட்டது. ஆனால், ஆபிரகாம் தனக்குள்ளாக, ஏதோ ஒன்று அங்கே அசலாய் இருப்பதை அறிந்திருந்தான். ஆவியானவர் அதை அவனுக்கு அறிவித்திருந்தார். ஏன்? எல்லா நேரத்திலும், தவறான காரியத்திலிருந்து,

சரியானதை இனம் கண்டு கொள்ளதக்கதாக, அவன் எல்லா சமயத்திலும், ஆவிக்குரிய சூழ்நிலையில் தன்னை காத்துக் கொண்டிருந்தான்.

அந்த வழியில்தான் ஒரு கிறிஸ்தவன், இன்றைக்கு செய்ய வேண்டும். நீங்கள் எப்பொழுதும் ஜெபித்து, ஒரு ஆவிக்குரிய சூழ்நிலையின் கீழாக இருங்கள். ஒருபோதும் மோசமான பக்கத்தை பாராமல், எப்பொழுதும் நல்ல பக்கத்தையே நோக்கி பாருங்கள். நீங்கள், அவருடைய ஆசீர்வாதங்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற தேவனுடைய பிள்ளைகள்.

20 அவர்களை நிறுத்தி உட்கார வைத்தபிறகு, அவன் உள்ளே ஓடி சென்று, சாராளை தன் கரங்களால் பற்றிபிடித்து, "அன்பே சற்று இந்த பக்கம் வா, நான் உன்னிடத்தில் ஒன்றை சொல்ல வேண்டும். அவர் நம்மிடத்துக்கு வருகை தந்த நாள், சரியாக, இந்த நாள் தான் என்பதை நான்

விசுவாசிக்கிறேன்'' என்று அவன் சொல்வதை என்னால் காணமுடிகிறது.

அவன் வெளியே மந்தைக்குள்ளாக சென்று, ஒரு இளங்கன்றை பிடித்து, அதை தோலுரித்து கொண்டு வந்து, சமைத்து, அந்த மனிதர்களுக்கு புசிக்க கொடுத்தான். அவர்களில் இருவர், தங்கள் தலைகளை உயர்த்தி எழும்பி, அவர்களுக்கு குறிக்கப் பட்ட தேசத்துக்கு, சுவிசேஷத்தை பிரசங்கிக்க புறப்பட்டு போனார்கள். அவர்களுடைய பிர சங்கத்தினால் தான், அந்த தேசம் குருடாக்கப்பட்டது.

சுவிசேஷத்தை பிரசங்கித்தல் அவிசுவா சியை எவ்வளவாய் குருடாக்கி போடுகிறது என்பதை, இன்றைக்கு நாம் சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் பார்க்க முடியாததில் எந்த ஆச்சரியமும் இல்லை, ஏனென்றால், அவர்கள் குருடாய் இருக்கிறார்கள். தேவன், அவர்கள் கண்களிருந்தும் காணாமலும், காது

களிருந்தும் கேளாமலும் இருப்பார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்.

தேவன், எனக்கு ஏதாவது ஒன்றை செய்ய விரும்புவாரானால், எங்கும் நிறைந்திருக்கிற அவரை, நான் சுற்றிலும் நோக்கி பார்த்து, அவரை இனம் கண்டு கொள்ளத்தக்கதாக, என் ஆவிக்குரிய கண்களை அவர் திறக்க வேண்டும் என்பதையே நான் விரும்புகிறேன். நான் அவரை பார்த்த, முதல் பார்வை யிலேயே *(Very First Sight)* அவரை அறிந்து கொள்ளத்தக்கதாக, நான் அவரிடத் தில் மிகவும் பரிச்சயம் *(Acquainted)* உள்ளவனாக இருக்க விரும்புகிறேன். அப்பொழுது, ஆபிரகாம் இருந்தது போலவே நானும் இருக்க வேண்டும் என்பது என் இருதயத்தின் வாஞ்சையாய் இருக்கிறது.

மேலும் நினைவில் கொள்ளுங்கள், நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்களாய் இருக்கும் பட்சத்தில், நாம் ஆபிரகாமின் சந்ததியாய் இருக்கிறோம். தேவனுடைய செய்தியாளர்

களாக அங்கே வந்த அந்த மனிதர்களை, ஆபிரகாம் இனம் கண்டு கொண்டான். அவன் அவர்களை உபசரித்த விதானமே, அவர்கள் தேவனுடைய செய்தியாளர்கள் தான், என்று அவன் அறிந்திருந்ததை நிரூபித்து காட்டுகிறது.

21 *மற்ற இருவரும், தங்களுக்கு குறிக் கப்பட்ட இடத்தில், சுவிசேஷத்தை பிரசங் கிக்கும்படி சென்ற பிறகு, இவர் மட்டும், அதாவது, கர்த்தர், (L-O-R-D) ஏலோஹிம், மகத்தான வல்லமையுள்ள யேஹோவா, என்று அழைக்கப்பட்ட அவர், அங்கே ஒரு மனிதனாக மாம்சத்தில் இருந்தார்.*

சில நாட்களுக்கு முன்பாக, யாரோ ஒருவர் என்னிடம் வந்து "இப்பொழுது, பில்லி ஒரு நிமிடம் பொறு. அங்கே வந்தது தேவன் தான் என்பதை நீ விசுவாசிக்க வில்லையா?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு நான், “அவர் தேவன் தான் என்று நான் நிச்சயமாய் விசுவாசிக்கிறேன்” என்றேன்.

மேலும் அவர், "தேவன் எப்படி மனித ரூபத்தில் தோன்றி, இந்த உலகத்தில் இருக்க முடியும்?" என்று கேட்டார்.

நான், "நல்லது, நீர் அதை ஒரு தியாப்னி *(Theophany)* ஆவிக்குரிய சரீரம் என்று நினைக்கக் கூடும். ஆனால், அது அப்படி யல்ல, ஏனென்றால், அவர் இளங்கன்றின் மாம்சத்துடன், சோள அப்பத்தை புசித்து, பால் குடித்து, அங்கே உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார். அவர் மனிதராய் *(MAN)* அங்கே இருந்தார். தேவன் ஏதோ ஒன்றை அங்கே காண்பித்துக் கொண்டிருந்தார் என்றேன்."

ஓ, ஏன்? நம்முடைய தேவனுக்கு, தம் கரம் நிறைய சுண்ணாம்பு (கால்சியம்) பொட்டாசியம் பொட்டாஷ் மேலும் பெட்

ரோலியம், போன்றவைகளை எடுப்பது இலேசான காரியம். நாம், இந்த உலகத்தின் பதினாறு மூலகங்களினாலே உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அவர் எல்லா மூலகங்களையும் உண்டாக்கி, தன் கரத்தை நீட்டி, அவைகளை தன் கரம் நிறைய எடுத்து" (ஊஹூஹூ) (whew) என ஊதினார். சகோ. பிரன்ஹாம் (whew) (ஊஹுஹு) ஊதுகிற சத்தத்தை எழுப்புகிறார். ஆசி) காபிரியேல் நீ அதற்குள்ளாக போ என்றார். மீண்டும் தன் கையை நீட்டி இன்னும் கொஞ்சம் எடுத்து (ஊஹூஹூ) (whew) என ஊதி, மிகாவேல் அதற்குள்ளாக போ என்றார். மீண்டும் தனக்கென்று இன்னும் கொஞ்சம் எடுத்து, (ஊஹூஹூ) (whew) என்று ஊதி, அதற்குள் தானே புகுந்து கொண்டார். ஏன், நிச்சயமாக, ஏதோ ஒரு நாளில் அவர் என்னை அழைப்பார். ஒரு வேளை, நான் அப்போது, இவ்விதமாக இல்லாமல் இருந்தாலும், உயிர்த்தெழுதலின் போது, மறு படியுமாக என்னுடைய சரீரத்தில் வரும்படி

என்னை அழைப்பார். அப்பேர்ப்பட்ட வல்லமையான தேவனை, நாம் நம்முடைய தேவனாக கொண்டிருக்கிறோம். அது, அவர் தான் என்று நான் நிச்சயமாக விசுவாசிக்கிறேன். அதன்பின், அவர் காணப்படாமல் மறைந்து போனார்.

அவருக்கு தேவையான மட்டும், அந்த சரீரத்தை உபயோகித்தப் பின், அதை மறுபடியும் பூமியின் தூளுக்கே திருப்பி அனுப்பி விட்டார். அப்படியே உன்னையும் அவர், விரும்பு மட்டும் உபயோகித்து, மறுபடியும் பூமியின் தூளுக்கே திருப்பி அனுப்புவார். அவ்விதமாகவே, என்னையும் அவர் விரும்பு மட்டும் உபயோகிப்பார். பின் நானும் பூமியின் தூளுக்கே திரும்புவேன். ஆனால், என்னே ஒரு மகிமையுள்ள எண்ணம், அந்த மகிமையுள்ள சத்தியம், ஏதோ ஒரு நாளில் அவர் அழைப்பார். அப்போது, நாம் பூமியின் தூளில் இருந்து எழுந்திருப்போம். நாம் அந்த மணி

வேளையைத்தான் எதிர்நோக்கிக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

22 இப்பொழுது, அவர் (கர்த்தருடைய தூதன்) இங்கே இருக்கிறார்....

மேலும், ஒரு நிமிடம் சாராளுடைய காரியங்களை குறித்து சற்று பகுத்து பார்ப்போம். அங்கே பின்புறத்தில் அவள் உட்கார்ந்து கொண்டு, "என்னுடைய கணவன் எத்தனை மத வெறியர்களை அழைத்து உபசரிப்பாரோ? அதை குறித்து ஆச்சரியப்படுகிறேன்" என்று கூறினாள். உங்களுக்கு தெரியுமா? அங்கே ஆபிரகாம் உட்கார்ந்து கொண்டு, அவ்விதமான உபசரிப்பில் மிகவும் விருப்பமுடையவனாய் இருந்தான். ஒரு வேளை, அந்த புதரிலிருந்து பறந்து வந்த ஈக்களை, மொய்க்காதபடிக்கு - (தமிழாக்கியோன்) அவன் விசிறி அப்புறப் படுத்திக் கொண்டிருந்தான் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்களா?

நல்லது, தூதனானவர் தன்னுடைய நாற்காலியில், பின்புறமாக சாய்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறதை, நான் பார்க்கிறேன். அவருடைய பின்பாகம், கூடாரத்தை நோக்கி இருந்தது. மேலும், சாராள் கூடாரத்திற்குள் இருந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள். உங்களுக்கு தெரியுமா? அவள் மென்மையாக ஒட்டுக் கேட்டாள். அது எப்படி என்று உங்களுக்கு தெரியுமல்லவா? அவள் கூடாரத்திற்குள் இருந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள். அந்த காலை வேளையில், அவள் ஒருவித மோசமான மனநிலையில் இருந்தாள்.

நீங்களும் அந்தவித மனநிலையில் இருந்து சபைக்கு வருவீர்களானால், காரியங்களை உங்களால் காணமுடியாது. நீங்கள் அதை முயற்சி செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. அவ்விதமாக வருவது, நீங்கள் வீட்டிலேயே தரித்து இருப்பதற்கு சமம் ஆகும். அதிலிருந்து நீங்கள் எதையும் பெற முடியாது. இருக்கிறவிதமாக அப்படியே வீட்டிற்கு

போவீர்கள், நீங்கள் சபைக்கு வரும்போது, ஜெபத்திலே தரித்திருந்து, அதே சூழ்நிலை யில் எதிர்ப்பார்ப்போடுகூட கடந்து வாருங் கள்.

23 வாக்குதத்தத்தின் நேரமானது, மிகவும் நெருங்கி வந்திருக்கிறது என்பதை, ஆபிரகாம் அறிந்திருந்தான். அது அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். அவன் நூறு வயது உடைய வனாய் இருந்தான். அவன், அது எந்த நேரத்திலும் நடக்கலாம் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன், ஒவ்வொரு நிமிடத்தையும் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் உள்ளே ஓடி, சாராளிடத்தில், "இது தான், அவர் நம்மை சந்திக்கும் நாள் என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன்" என்று கூறினபோது, சாராள், தன்னுடைய பெரிய கண்களை விரித்து ஒருவிதமாக, அவனை உற்றுநோக்கி, "நல்லது ஆபிரகாம், நீண்ட காலமாக இதையே தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கி றீர்கள்" என்று, தனக்குள் சிந்தித்தாள்,

ஆனால், உங்களுக்கு தெரியுமா? தேவன் அவ்விதமாக சொல்லியிருக்கும் பட்சத்தில், அது அப்படியே நடக்க வேண்டிய நேரம் வந்தே தீரும்.

பின்பு, அந்த தூதனானவர், தன்னுடைய நாற்காலியில் பின்பக்கமாக சாய்ந்து உட்கார்ந்த போது, அவர் ஆபிரகாமே, நீ தேவனிடத்தில் தயவு கிடைக்கப்பெற்று, இந்த உலகத்துக்கு ஒரு சுதந்தரவாளியாகவும், அநேக தேசங்களுக்கு தகப்பானாக ஆக போகிறதையும், உன்னுடைய எழுபத்தைந் தாவது வயதிலிருந்து, அதை விசுவாசித்துக் கொண்டிருக்கிறதையும், (இருபத்தைந்து வரு டங்கள்) அதாவது, சாராளின் மூலம் வரப்போகும், வாக்குத்தத்த பிள்ளைக்காக நீ காத்திருக்கிறதையும், நான் காண்கிறபடியால், இப்பொழுது, அதைக் குறித்து என்ன செய்யப் போகிறேன் என்பதை, உனக்கு நான் மறைப்பேனோ? ஒரு உற்பவகால திட்டத்

தின்படி உன்னிடத்திற்கு, திரும்பவும் வருவேன்" என்றார்.

நீங்கள் அறிந்திருக்கிறபடி, அங்கே சாராள், அந்த காலை வேளையில், அவளுடைய பாதிக்கப்பட்டமன நிலையோடு, அவர்கள் பேசுவதை அரைகுறையாக ஒட்டுக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள். அவள், தன்னுடைய உள்ளத்தில், இப்போது, அது ஒரு முட்டாள்தனமான காரியமாயிருக்கிறதல்லவா. இப்பேற்ப்பட்ட இந்த காலகட்டத்தில், நானே ஒரு வயதானவள், அதிலும், நான் எவ்வளவு வயது சென்றவாளாயிருக்கிறேன். இங்கிருக்கிற எனக்கு தொன்னூறு வயதாகிறது. அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிற என் கணவருக்கோ, நூறு வயது ஆகிறது. அதிலும், ஸ்திரீகளுக்கு உண்டாகிறது போல், ஐம்பது வருடங்களாக எனக்கு இல்லை. ஆபிரகாமுக்கும்... நல்லது, நாங்கள், என்னுடைய பதினேழு வயதிலும், அவருடைய இருபத்தேழாவது வயதிலிருந்தும், திருமண

மானவர்களாய் ஜீவித்துக் கொண்டிருக்கி றோம். எவ்விதமாக அது எப்படி இருக்க முடியும், அது எவ்வாறு இருக்க முடியும்? என்று நினைத்தாள். பாருங்கள், தேவன் அதை கொண்டு வந்த போது, அதை பெற்றுக் கொள்ளாதபடிக்கு, அவளுடைய நிலைமை மோசமான சூழ்நிலையில் இருந் தது. ஓ, என்னே! ஒரு காலும் அவ்விதமான நிலைமையை, நீங்கள் உங்கள் இருதயத்தில் கொண்டிருக்க வேண்டாம், வெளிப்படை யாய் இருங்கள், ஆயத்தமாயிருங்கள், அவள் அதை தவறவிட்டாள். அவளோ, அதை காண தவறிப்போனாள்.

ஒரு வேளை, நாம் அதை கவனிக்கா திருக்கும் பட்சத்தில், நண்பர்களே! சபை அதை காண தவறிப்போகிறது, நாம் சபையின் சிகை அலங்காரத்தையோ, புதிய உடைகளையோ பார்க்காமல், பரிசுத்த ஆவியானவர், இயற்கைக்கு மேம்பட்ட விதத் தில் வந்து, மகத்தான காரியங்களை எழுப்

புவதை, நாம் எதிர்நோக்கி பார்க்க கடவோம்.

சபைக்கு புதுப்பொலிவான அழகு தேவையில்லை அதற்கு தேவையானது எல்லாம் ஒரு பிறப்புதான். அப்பொழுது பரிசுத்த ஆவியானவர் சபைக்குள் வந்து, இயற்கைக்கு மேம்பட்டதை விசுவாசிக்க செய்து, அதை பற்றி பிடித்துக் கொண்டு, கர்த்தருடைய வருகையானது எந்த மணி வேளையிலும் நடக்கக்கூடும் என்று காத் திருக்கும் நிலையில், மக்களை திருப்பிக் கொண்டு வந்து ஜீவிக்க செய்யும்.

24 இங்கே, அவள் அந்த நிலையில் காணப்பட்டவளாய், இப்போது, இந்த நவீன காலத்தில் அது எப்படியாக நடக்க முடியும். என்னுடைய இந்த நிலையில், எனக்கு அது எப்படி நடக்கக்கூடும் என்றாள். ஆனால் அது அப்படியே மாறாமல் நடந்தது.

அங்கே வெளியில், ஆபிரகாம் ஒரு எதிர்ப்பார்ப்போடு காத்துக் கொண்டிருந் தான். நீங்கள் பாருங்கள், அது அவளுக்கு தெரியாமல் இருந்தது. அதை எதிர்நோக்கு கிறவர்களுக்கே அது தெரியப்படுத்தப்படு கிறது. இதுவரை, அந்த விதமாகதான், அதை எதிர்நோக்குகிறவர்கள் எவர்களோ, அவர்க ளுக்கே அது வருகிறது. ஆகவே, ஆபிரகாம் அதற்காக அங்கே காத்துக் கொண்டிருந்தான். அவன், "ஆம் என் ஆண்டவரே, ஆம் அது சரிதான். கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தத்தை, இவ்வளவு காலமாய் நான் விசுவாசித்து கொண்டிருக்கிறேன்" என்றான்.

அவர், "இப்பொழுது, ஆபிரகாமே! உற்பவகால திட்டம் என்பது, பெண்களுக்கு உண்டாகும் வழிபாடு குறித்து பேசுகிறார் (ஆசி) ஒவ்வொரு மாதமும் இருக்கும். நல்லது, நான் உன்னிடத்திற்கு திரும்பவும் வரப் போகிறேன். நீ அந்த குழந்தையை கொண்டிருக்க போகிறாய்" என்றார்.

மேலும், சாராள். தனக்குள்ளாக. மென் மையாக சிரித்தாள் என்பது உங்களுக்கு தெரியுமா? சகோதரன் பிரன்ஹாம் அவ்வாறு சிரித்துக் காட்டுகிறார் (ஆசி) கவனியுங்கள், ஆபிரகாம் இப்பொழுது, ஒரு அடையா ளத்தை பெறுகிறான், பாருங்கள், சாராள் மிகவும் பதற்றம் அடைந்தவளாய், அவள் பார்த்த புதிய சிகை அலங்காரத்தை குறித்தும் அல்லது மற்றவைகளை குறித்தும் மிகுந்த நாட்டம் உடையவளாய் இருந்தாள்.

சில நேரங்களில், நாமும் மிக அதிகமாக மற்ற நபர்களை குறித்து, அதாவது, அந்த நபர், ஒரு பெரிய ஸ்தாபனத்தை பெற்றி ருக்கிறார் அல்லது அவருடைய சபையார் என்னுடைய சபையோரை காட்டிலும், சிறப்பாக உடுத்துகிறார்கள் அல்லது நாம் பெற்றிருக்கிறதை விட அவர்கள், கீழே அந்த மூலையில், ஒரு பெரிய சபையை பெற் றிருக்கிறார்கள் என்று பதற்றமடைகிறோம். ஆனால், அது என்ன வித்தியாசத்தை உண்டு

பண்ணும்? என்னுடைய தேவையெல்லாம் தேவனே. அங்கே தெரு மூலையில் இருக்கிற அந்த நிலக்கரி கிடங்கிலே, அவரை ஆராதிக்க நேர்ந்தாலும், அதை குறித்து எனக்கு ஒரு கவலையும் இல்லை. அது எங்கு வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும், என் தேவையெல்லாம் தேவனே. ஒரு சாதாரண உடையை நான் உடுத்தியிருந்தாலும், என்னுடைய இருதயம் சரியான நிலையில் இருக்கட்டும், அப்போது, நான் தேவனையும், அவருடைய அசைவையும் கவனித்து, அதை தவறவிடாமல், அவரை இனங் கண்டுக் கொள்வேன்.

25 அவர், "ஆபிரகாமே, உன்னுடைய மனைவியாகிய சாராள் எங்கே?" என்று கேட்டார். ஒரு அந்நியர், இதற்கு முன் ஒருபோதும் அவனை பார்த்திராதவர். அவர் அவனிடம், "உன் மனைவியாகிய சாராள் எங்கே?" என்றார். மேலும், அவனுக்கு ஒரு மனைவி இருக்கிறாள் என்பது, அவருக்கு

எப்படி தெரியும்? அதுவுமல்லாமல், அவளு டைய பெயர் சாராள் என்று அவருக்கு எப்படி தெரியும்?

அதற்கு ஆபிரகாம், “அவள் உமக்கு பின் புறம் இருக்கிற கூடாரத்தில் இருக்கிறாள்” என்றான்.

அங்கே, சாராள் சிரித்த போது, அவர், “ஏன் அவள் சிரித்தாள்?” என்று கேட்டார்.

அவன், அந்த அடையாளத்தைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டான். அது என்ன வென்பதை அவன் அறிந்திருந்தான். ஆனால், சாராளோ அதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அவள், அவருக்கு முன்பாக வந்து, அதை மறுதலிக்கக் கூட முயற்சித்தாள். அவள் மாத்திரம், ஆபிரகாமுடைய பாகமாய் இல்லாதிருந்திருப்பாளானால் அவள் அப்படி செய்ததனிமித்தம், தேவன் அவளை அழித்துப் போட்டிருப்பார்.

அநேக சமயங்களில், இயேசு கிறிஸ்து வின் இரத்தம் மட்டும் நமக்காக இல்லை யென்றால் நம்முடைய அவிசுவாசமே நம்மை அழித்துப் போட்டிருக்கும். இப்பொழுது, தேவனால் நம்மை அழித்துப்போட முடி யாது. ஏனென்றால், இயேசு கிறிஸ்துவி னுடைய இரத்தம் மட்டுமே, தேவனுடைய கோபாக்கினையில் இருந்து, நம்மை விலக்கி பாதுகாத்து வருகிறது. சாராள் எப்படி ஆபிரகாமுடைய பாகமோ, அப்படியே நாமும் கிறிஸ்துவின் பாகமாயிருக்கிறோம். ஏனென்றால், நாம் கிறிஸ்துவின் மணவாட் டியாய் இருக்கிறோம். மேலும், தேவனு டைய ஆவியினால் பிறந்த மக்களாகிய நாம், விழித்தெழுந்து, நம்முடைய குழப்பங்களி லிருந்து வெளியேறி, அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ள அவருடைய அடையாளமாகிய, கர்த்தராகிய இயேசுவினுடைய வருகையின் இயற்கைக்கு மேம்பட்ட அடையாளத்தை நாம் கவனிப்போமாக.

26 *நினைவில் கொள்ளுங்கள். தேவ குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்து, அதே காரியம் மறுபடியும் நடக்கும் என்று கூறினார். சோதோமின் நாட்களில் நடந்தது போல, மனுஷகுமாரனுடைய வருகையின் நாட்களிலும், அப்படியே நடக்கும் என்றார். அதாவது, தேவன் மனித மாமிசத்தின் மூலம் கிரியை செய்து, அப்போது, அவர் செய்த அதே கிரியைகளை செய்வதாகும். ஓ! தேவனே, விழித்தெழும்ப எங்களுக்கு உதவி செய்யும். அவர் நம்மை சந்திக்கும் நாள் இதுவே.*

நீங்கள், "ஓ, தேவன் இனி ஒருபோதும் தூதர்களை அனுப்பமாட்டார்" என்று கூறுகிறீர்கள். பரிசுத்த ஆவியானவரே, அந்த தூதனாய் இருக்கிறார். பரிசுத்த ஆவியான வரே அந்த நபர். பரிசுத்த ஆவியானவர் இயேசு, "பரிசுத்த ஆவியாகிய அவர் வரும்போது, தான் செய்த கிரியைகளை திரும்பவும் செய்வார் என்றார். அவர்

நம்மோடும், நமக்குள்ளும் இருந்து, அவர் போதித்த காரியங்களை நமக்கு நினைப்பூட்டி வரப்போகும் காரியங்களை காண்பிப்பார். "நான் செய்த கிரியைகளை அவரும் செய்வார்." ("*The works that I do shall He also*") இப்பொழுது, நாம் அந்த நாளில் தான் ஜீவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த நேரத்தில் தான் ஜீவித்துக் கொண் டிருக்கிறோம்.

கவனியுங்கள், "சோதோமின் நாளில் நடந்தது போல"... ஆனால், அது என்ன வென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? சோதோ மில் இருந்த, வேறே வகுப்பினராகிய அந்த மக்கள், அந்த அடையாளத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை. வெளியே அழைக்கப்பட்ட கூட்டம் மட்டுமே, அந்த அடையாளத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது. அவர்கள் தான், அதை இனங்கண்டு புரிந்து கொண்டவர்கள். இன் றைக்கும் அது அவ்விதமாகவே இருக்கிறது. பரிசுத்த ஆவியானவர், அவருடைய கிரியை

களை செய்கிறார்... பெருங்கூட்டமும், உலகத்தின் திரளான மக்களும், நவீன சோதோம் கொமாராவாக இருக்கிறார்கள். அது அவ்விதமாகத்தான் இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

27 *ஏன்? சில நாட்களுக்கு முன்பாக, இங்கே, லாஸ் ஏஞ்சல்ஸில் (நான் லாஸ் ஏஞ்செல்ஸிக்கு விமானத்தில் பறந்து சென்ற போது) ஓரின புணர்சிகாரரர்கள், சென்ற வருடத்தைக் காட்டிலும், நாற்பது சதவீதம் கூடுதலாகிவிட்டார்கள் என்பதை, செய்தி தாளில் நான் வாசித்தேன். ஒரு ஆண் மற்றொரு ஆணுடன் அறைக்குள் சென்று, மனைவியுடன் ஜீவிப்பது போல் ஜீவிக்கிறார்கள். தாறுமாறான காரியம், கச்சிதமாக அது தான் சோதோமின் பாவமாயிருந்தது, அதே காரியத்தைத்தான், இப்பொழுது நாம் பெற்றிருக்கிறோம். நம்முடைய அரசாங்கம் கூட அவ்விதமானவைகளினால் நிரம்பியிருக்*

கிறது. கம்யூனிஸம், மற்றவைகள் யாவும் உடைந்து கொண்டு போகிறது.

ஒரு ராபின் பறவை கொத்துவதினால் ஆப்பிள் கெட்டு அழுகி போவதில்லை. ஆனால், ஏற்கனவே அந்த பழத்தின் மையப்பகுதியில் காணப்படும் புழுக்களே, அதை அழுகி கெட்டுப் போக செய்கின்றன. நான், ஜெர்மனி அல்லது இவ்விதமான மற்ற தேசங்களுக்காக பயப்படவில்லை. நம் மத்தியில் காணப்படும் நம்முடைய அழுகி போன தன்மையே, நம்மை, தேவனை விட்டு தூரமாக விலக்கி வைக்கிறது. அதுதான், இந்த தேசத்தை கொன்று கொண்டிருக்கிறது. மேலும், அது அழுகி போய் கொண் டிருக்கிறது. குளிர்ந்த சம்பிரதாய முறைமை கள், ஆவியினால் நிரப்பப்பட்ட சபைக ளுக்குள்ளாக வந்து, அவைகளை குளிர்ந்து போக பண்ணுகிறது. அந்த காரியம் தான், நம்மை கொன்று போட போகிறது. இங்கு ஏதோ ஒன்றை நோக்கி பார்ப்பது அல்ல,

அதாவது, உலகத்தின் பொருட்களையோ, பெரிய வேலைகளையோ, அருமையான நேரங்களையோ, பெரிய வாக்குறுதி களையோ, மற்றும் இவ்விதமான காரியங் களையோ அல்ல, அவைகளிலிருந்து, உங்கள் பார்வையை விலக்கிவையுங்கள். அடையா ளங்களை வாக்குத்தத்தம் பண்ணின் தேவன் இன்றைக்கும் மாறாதவராய் அதே தேவ னாகவே இருக்கிறார், என்ற நிஜ தன்மைக்கு விழித்தெழும்புங்கள் அல்லேலூயா. அவர் இங்கே இருக்கிறார். அதை நான் விசுவா சிக்கிறேன். நீங்கள் அதை விசுவாசிக்கி றீர்களா?

நாம் நம்முடைய தலைகளை தாழ்த்து வோமாக.

லோத்தின் நாட்களில் நடந்தது போல

சகோ.வில்லியம் பிரன்ஹாம் அவர்கள் பேசிய செய்திகளிலிருந்து